

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 12C/181/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114227643
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Bizoňová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1114227643.4

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beatou Bizoňovou, v právnej veci navrhovateľa: Z. S., L. J. XX, zastúpený euroadvokátom JUDr. Lubomírom Müllerom, ul. Symfonická 1496/9, Praha 5, ČR, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, Bratislava, o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- EUR, takto

r o z h o d o l i :

Súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 6.10.2014 domáhal od odporcu zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- EUR.

Svoj návrh odôvodnil tým, že rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice zo dňa 16.3.1960 sp.zn. 1T 5/60 bol uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona č. 86/1950 Sb.a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky. Od 24.2.1960 do 24.3.1960 bol vo väzbe a následne vo výkone trestu, odkiaľ bol prepustený na amnestiu dňa 10.5.1960. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 2Nt/24/2013-15 zo dňa 5.9.2013 v znení opravného uznesenia sp.zn. 2Nt/24/2013 zo dňa 18.12.2013 bola povolená obnova konania a odsudzujúci rozsudok zo dňa 16.3.1960 bol zrušený. Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 41Tv/3/2013- 37 zo dňa 13.11.2013 bolo trestné stíhanie voči nemu zastavené pretože jeho konanie nie je trestné. Dňa 18.3.2014 požiadal odporcu o odškodnenie a zadosťučinenie. Odporca na jeho žiadosť neodpovedal. V konaní sa domáhal nemateriálnej ujmy spôsobenej nezákonným väznením. Uviedol, že odsúdený bol podľa zákona č. 86/1950 Zb. a odporca bežne odškodňuje podľa § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. ale nárok na nemajetkovú ujmu možno priznať podľa čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Odporca v písomnom vyjadrení zo dňa 14.11.2014 žiadal návrh zamietnuť. Uviedol, že uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 41Tv/3/2013- 37 zo dňa 13.11.2013 bolo trestné stíhanie vedené proti navrhovateľovi pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojených silách podľa § 241 ods. 1 písm.. c) Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku zastavené, pretože zanikla trestnosť činu a on stanoviskom č. 38594/2014 -1541/3 zo dňa 16.10.2014 poskytol navrhovateľovi odškodnenie vo výške 603,21 EUR. Pokiaľ sa týka nároku navrhovateľa na priznanie nemajetkovej ujmy bol toho názoru, že na jej priznanie neexistuje právny titul podľa zákona č. 119/1990 Zb., ani podľa zákona č. 58/1969 Zb., ani podľa čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, doručenie predvolania mal riadne vykázané právny zástupca navrhovateľa, ktorý písomne dňa 13.6.2016 ospravedlnil neúčast'

navrhovateľa z dôvodu, že bol vypočutý dožiadaným súdom a jeho cestovanie do Bratislavy vzhľadom na jeho vek a zdravotné problémy je problematické a svoju neúčast' z dôvodu hospodárnosti konania a navrhol aby súd pojednával v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa dožiadaným súdom, potvrdením o výkone väzby a výkone trestu zo dňa 17.9.2012, uznesením Okresného súdu Prešove č.k. 2Nt/24/13-15 zo dňa 5.9.2013, opravným uznesením Okresného súdu Prešove sp.zn. 2Nt/24/2013 zo dňa 18.12.2013, uznesením Okresného súdu Prešove č.k. 41Tv/3/2013- 37 zo dňa 13.11.2013, žiadosťou o odškodnenie a zadosťučinenie zo dňa 18.3.2014, písomným vyjadrením odporcu zo dňa 14.11.2014, uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23Tos/46/2014-20 zo dňa 20.11.2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z potvrdenia Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa 17.9.2012 súd zistil, že navrhovateľ bol v čase od 5.7.1957 (väzba do 18.8.1957) do 5.7.1959 vo výkone trestu VOS Brno, prepustený bol z Libkovic' ČR, na základe rozsudku č. 3T 236/57 zo dňa 9.8.1957 pre §270 a od 24.2.1960 (väzba do 24.3.1960) do 10.5.1960 bol vo výkone trestu VOS Košice, prepustený z ÚVVAÚVTOS Košice SR, na základe rozsudku č. 1T 5/60 zo dňa 16.3.1960 pre § 265.

Z uznesenia Okresného súdu Prešove č.k. 41Tv/3/2013- 37 zo dňa 13.11.2013 súd zistil, že na navrhovateľa dňa 10.3.1960 podal vojenský prokurátor obžalobu sp.zn. OPv 22/60 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojenej moci podľa § 265 ods. 1 Tr. zákona č. 86/1950 Zb. na tom skutkovom základe, že úmyselne a trvale sa vyhnúť výkonu vojenskej činnnej služby nenastúpil dňa 4.1.1960 vojenskú základnú službu u v.ú. 9991 Podolíneček tak, ako bol povinný v zmysle povolávacieho rozkazu, ktorý riadne a včas obdržal a neučinil tak, ani do 24 hodín po uplynutí lehoty v povolávacom rozkaze stanovenej, odvolávajúc sa ako príslušník sekty svedkovia Jehovovi na svoje náboženské presvedčenie. Dňa 16.3.1960 bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 1T/5/1960 uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona č. 86/1950 Sb.a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky.

Okresný súd Prešov uznesením sp.zn. 2Nt/24/2013 zo dňa 5.9.2013, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 1Nt/24/2013 zo dňa 18.12.2013, povolil obnovu konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 1T/5/1960 zo dňa 16.3.1960 a zrušil výrok o vine uložený navrhovateľovi rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 1T/5/1960 zo dňa 16.3.1960 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 41Tv/3/2013-37 zo dňa 13.11.2013, právoplatným dňa 26.11.2013 bolo trestné stíhanie navrhovateľa pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Tr. zákona č. 86/1950 Zb., podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku zastavené, pretože zanikla trestnosť činu.

Žiadosťou o odškodnenie a zadosťučinenie zo dňa 18.3.2014 navrhovateľ požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR o odškodnenie a zadosťučinenie. Žiadal:

- a) náhradu ušlej mzdy od 24.2.1960 do 10.5.1960 vo výške 207,50 EUR (83 x 2,5),
- b) náhradu nákladov väzby za dobu od 24.2.1960 do 24.3.1960 vo výške 20,- EUR,
- c) náhradu nákladov výkonu trestu za dobu od 25.3.1960 do 10.5.1960 vo výške 7,84EUR (5 x 47 : 30),
- d) náhradu nákladov trestného konania vo výške 6,70 EUR,
- e) náhradu nákladov právneho zastúpenia vo výške 1.834,85 EUR,
- f) náhradu nemateriálnej ujmy podľa článku 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vo výške 2.500,- EUR.

Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosť navrhovateľa v zákonnej 6 mesačnej lehote neprerokovalo.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi pred dožiadaným súdom, Okresným súdom Košice - okolie, dňa 12.2.2016 uviedol, že nemajetková ujma, ktorej náhrady sa v konaní domáha mu vznikla tým, že po eskortovaní do vojenskej posádky v Uhorskom Hradišti, s nimi vojaci základnej služby neľudský zaobchádzali, bili ho, fackovali, búchali mu hlavu o stenu, na základe čoho má doteraz záchvaty, v noci kričí zo spánku a čím ďalej tým viac mu lekári zisťujú nálezy. Počas výkonu trestu pravidelne pri nástupe do zamestnania ako aj návrate zo zamestnania ho prehľadávali či nemá zbraň, čo ho poznačilo po psychickej stránke. Ponižovanie trvalo až do konca výkonu trestu. Po výkone trestu ho nikde nechceli

zamestnať, preto sa zamestnal v bani, kde podpísal zmluvu do 30. veku života s tým, že už nenastúpi na základnú vojenskú službu, ale napriek tomu ho po 6-tich mesiacoch povolali a bol 2. krát odsúdený na 4 roky, po amnestii bol prepustený a vrátil sa do bani, kde odrobil 10 rokov. Výšku uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu odôvodnil tak, že o túto sumu sa cíti poškodený, pretože nemohol finančne vypomáhať svojej mame, ktorá je vdovou.

Podľa § 1 ods. 1,2 zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii, účelom zákona je zrušiť odsudzujúce súdne rozhodnutia za činy, ktoré v rozpore s princípmi demokratickej spoločnosti rešpektujúcej občianske politické práva a slobody zaručené ústavou a vyjadrené v medzinárodných dokumentoch a medzinárodných právnych normách zákon označoval za trestné, umožniť rýchle preskúmanie prípadov osôb takto protiprávne odsúdených v dôsledku porušovania zákonnosti na úseku trestného konania, odstrániť neprimerané tvrdosti v používaní represie, zabezpečiť neprávom odsúdeným osobám spoločenskú rehabilitáciu a primerané hmotné odškodnenie a umožniť zo zistených nezákonností vyvodiť dôsledky proti osobám, ktoré platné zákony vedome alebo hrubo porušovali.

Činy, ktoré smerovali k uplatneniu práv a slobôd občanov zaručených ústavou a vyhlásených vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a v nadväzujúcich medzinárodných paktoch o občianskych a politických právach, boli česko-slovenskými trestnými zákonmi vyhlásené za trestné v rozpore s medzinárodným právom a medzinárodnému právu odporovalo aj ich trestné stíhanie a trestanie.

Podľa § 4 písm. c) zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii prieskumné konanie podľa tohto oddielu možno konať vo veciach, v ktorých sa v čase od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 vyhlásilo odsudzujúce súdne rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť, pre iné zločiny, trestné činy, prečiny alebo priestupky neuvedené v § 2, spáchané po 5. máji 1945 podľa prvej hlavy a druhej hlavy prvého oddielu osobitnej časti zákona č. 86/1950 Zb. v znení zákonov ho meniacich a dopĺňajúcich, ďalej pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 a 266, vyhýbania sa služobnej povinnosti podľa § 270, pre trestný čin zbehnutia podľa § 273 ods. 3 a pre trestný čin spolčenia sa na zbehnutie podľa § 275 ods. 2 písm. b) uvedeného zákona.

Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. v znení noviel, nárok na odškodnenie zahŕňa najmä:

- a) náhradu za stratu na zárobku za každý mesiac za väzbu a výkon trestu odňatia slobody vo výške 2500,- Kčs, pokiaľ poškodený nepožiada, aby sa mu namiesto tejto náhrady poskytla náhrada za stratu na zárobku počas väzby a výkonu trestu odňatia slobody podľa všeobecných predpisov,
- b) náhradu škody na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody, pokiaľ táto náhrada nepatrí podľa iných predpisov,
- c) náhradu trov trestného konania vo výške 200,- Kčs, výkonu väzby vo výške 600,- Kčs za každý mesiac väzby a výkonu trestu odňatia slobody vo výške 150,- Kčs za každý mesiac výkonu trestu, pokiaľ poškodený nepožiada, aby mu bola namiesto týchto náhrad poskytnutá náhrada skutočne zaplatených trov,
- d) náhradu zaplatených trov obhajoby v pôvodnom trestnom konaní,
- e) náhradu zaplateného peňažného trestu alebo úhrnu vykonaných zrážok z odmeny za prácu pri výkone trestu nápravného opatrenia.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 119/1990 Zb. v znení noviel pri uplatnení nároku podľa § 23 sa postupuje podľa ustanovení zákona č. 58/1969 Zb. (účinný do 1.7.2004) o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 27 zákona č. 58/1969 Zb. zodpovednosť podľa tohto zákona sa vzťahuje na náhradu škody spôsobenej rozhodnutiami, ktoré budú vydané po dni nadobudnutia účinnosti tohto zákona a na náhradu škody spôsobenej po tomto dni nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb. o nárokoch na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o väzbe a treste vydaným do dňa účinnosti tohto zákona (do 1.7.1969) sa rozhodne podľa doterajších predpisov o odškodnení za väzbu a trest (§ 371 až 374 Trestného poriadku a § 46 ods. 2 zákona č. 82/1968 Zb. o súdnej rehabilitácii).

Podľa článku 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý, kto bol obeťou zatknutia alebo zadržania v rozpore s ustanoveniami tohto článku, má nárok na odškodnenie.

V predmetnom konaní sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 2.500,- EUR potom, ako Okresný súd Prešov uznesením č.k. 41Tv/3/2013 - 37 zo dňa 13.11.2013, právoplatným dňa 26.11.2013, podľa § 241 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku, zastavil jeho trestné stíhanie pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Tr. zákona č. 86/1950 Zb., pretože trestnosť činu zanikla. Nemajetkovú ujmu žiadal za nezákonné väznenie od 24.2.1960 do 10.5.1960, na základe rozsudku Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 1T/5/1960 zo dňa 16.3.1960, podľa čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku navrhovateľa na náhradu nemajetkovej nie je viazaný jeho právnou kvalifikáciou. Súd na základe vykonaného dokazovania, potvrdením Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa 17.9.2012 a výsluchom navrhovateľa, mal za preukázané, že navrhovateľ bol za minulého režimu dva krát odsúdený pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci. Prvý raz rozsudkom sp.zn. 3T 236/57 zo dňa 9.8.1957, na základe ktorého si odpykal trest v Českej republike od 5.7.1957 do 5.7.1959 a druhý raz rozsudkom sp. zn. 1T 5/60 zo dňa 16.3.1960 na základe ktorého si odpykal trest v Slovenskej republike od 24.2.1960 do 10.5.1960, z čoho väzba trvala od 24.2.1960 do 24.3.1960. Predmetom tohto konania bol nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu za jeho druhé odsúdenie rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp.zn. 1T/5/1960 zo dňa 16.3.1960. Súd na základe vykonaného dokazovania, uznesením Okresného súdu Prešove č.k. 41Tv/3/2013- 37 zo dňa 13.11.2013, mal za preukázané, že vojenský prokurátor dňa 10.3.1960 podal na navrhovateľa obžalobu sp.zn. OPv 22/60 pre trestný čin nenastúpenia služby v ozbrojenej moci podľa § 265 ods. 1 Tr. zákona č. 86/1950 Zb. na tom skutkovom základe, že úmyselne a trvale sa vyhnúť výkonu vojenskej činnejš služby nenastúpil dňa 4.1.1960 vojenskú základnú službu u v.ú. 9991 Podolíneč tak, ako bol povinný v zmysle povolávacieho rozkazu, ktorý riadne a včas obdržal a neučinil tak, ani do 24 hodín po uplynutí lehoty v povolávacom rozkaze stanovenej, odvolávajúc sa ako príslušník sekty svedkovia Jehovovi na svoje náboženské presvedčenie. Dňa 16.3.1960 bol rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 1T/5/1960 uznaný vinným z trestného činu nenastúpenia služby v brannej moci podľa § 265 ods. 1 Trestného zákona č. 86/1950 Sb.a bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 roky. Okresný súd Prešov uznesením sp.zn. 2Nt/24/2013 zo dňa 5.9.2013, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 1Nt/24/2013 zo dňa 18.12.2013, povolil obnovu konania vedeného Vojenským obvodovým súdom Košice sp. zn. 1T/5/1960 a zrušil výrok o vine uložený navrhovateľovi rozsudkom Vojenského obvodového súdu Košice sp. zn. 1T/5/1960 zo dňa 16.3.1960, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Následne Okresný súd Prešov uznesením č.k. 41Tv/3/2013-37, právoplatným dňa 26.11.2013, trestné stíhanie navrhovateľa pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci zastavil, pretože zanikla trestnosť tohto činu. Tým podľa názoru súdu vzniklo navrhovateľovi právo na odškodnenie podľa zákona č. 119/1990 Zb., ktoré si navrhovateľ aj uplatnil na Ministerstve spravodlivosti SR dňa 18.3.2014. Žiadosťou o odškodnenie, doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 18.3.2014, si navrhovateľ okrem náhrady mzdy za obdobie výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody, náhrady nákladov väzby, náhrady nákladov výkonu trestu, náhrady nákladov trestného konania a náhrady nákladov právneho zastúpenia, uplatnil aj nárok na náhradu nemateriálnej ujmy vo výške 2.500,- EUR. Keďže Ministerstvo spravodlivosti SR jeho žiadosť v zákonnej 6 mesačnej lehote neprerokovalo, uplatnil nárok na nemajetkovú ujmu vo výške 2.500,- EUR na súde.

Zákon č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii nároky na odškodnenie upravuje v § 23. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy zákon č. 119/1990 Zb. neupravuje. Z dôvodu, že nárok na nemajetkovú ujmu nemá oporu v zákone o súdnej rehabilitácii č. 119/1990 Zb., súd návrh ako nedôvodný zamietol. Vychádzal pri tom z názoru Krajského súdu v Bratislave v totožných veciach, z rozsudku č.k. 8Co 85/2011-92 zo dňa 29.11.2011a č.k. 3Co/38/2014 - 64 zo dňa 25.2.2016. Krajský súd v nich uviedol, že i keď zákon č. 119/1990 Zb. v § 23 ods. 1 uvádza len demonštratívny výpočet položiek nárokov na odškodnenie a výslovne neupravuje nárok na priznanie nemateriálnej ujmy, nemôže všeobecný súd neprípustným spôsobom, ako orgán súdnej moci, nahradzovať činnosť zákonodarcu a priznávať v občianskom súdnom konaní aj iné nároky, než tie, ktoré platné právne predpisy priznávajú fyzickým, prípadne právnickým osobám, pretože by tým neprípustne prekročili hranice delby moci medzi súdnou a zákonodarnou mocou vymedzené Ústavou SR, resp., pred tým Ústavou ČSFR. Odvolací súd ďalej vo svojich rozhodnutiach uviedol, že pokiaľ by zákonodarcu v danom prípade mienil nárok na nemajetkovú ujmu zaradiť do § 23 zákona č. 119/1990 Zb., je nepochybné, že by tak pri jeho prijatí, prípadne

neskôr pri prijatí jeho novely urobil. Pokiaľ tak však nespravil, sám v rámci vlastnej ústavnej a zákonnej kompetencie, nemôže jeho vôľu nahrádzať orgán súdnej moci pri aplikácii práva v súdnom konaní.

Pokiaľ navrhovateľ na pojednávaní dňa 9.12.2016 namietal, že nárok na náhradu nemajetkovú ujmu uplatňuje podľa všeobecných predpisov, súd uvádza, že zákon č. 119/1990 Zb. je voči ďalším zákonom upravujúcim odškodňovanie neprávom odsúdených osôb (zákon č. 58/1969 Zb., Občiansky zákonník, Trestný poriadok) zákonom špeciálnym a jeho úprava má prednosť pre týmito všeobecnými úpravami.

Uplatnený nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu podľa názoru súdu nie je možné posudzovať podľa čl. 5 ods. 5 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd bol ratifikovaný bývalou ČSFR až po prijatí zákona č. 119/1990 Zb. o súdnej rehabilitácii, dňa 19.3.1992 a pre Slovenskú republiku sa stal záväzným až 1. januára 1993.

Súd nevykonal navrhovateľom navrhnuté dokazovanie pripojením spisu Obvodného súdu Praha 2 sp.zn. 19C 190/2014, ktorý rieši odškodnenie navrhovateľa za jeho prvé odsúdenie pre trestný čin nenastúpenia služby v brannej moci rozsudkom sp.zn. 3T 236/57 zo dňa 9.8.1957, keďže uložený trest navrhovateľ vykonal v Českej republike, z dôvodu, že rozhodnutia českých súdov, nie sú pre súdy Slovenskej republiky záväzné.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspešnosti a úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo, na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.